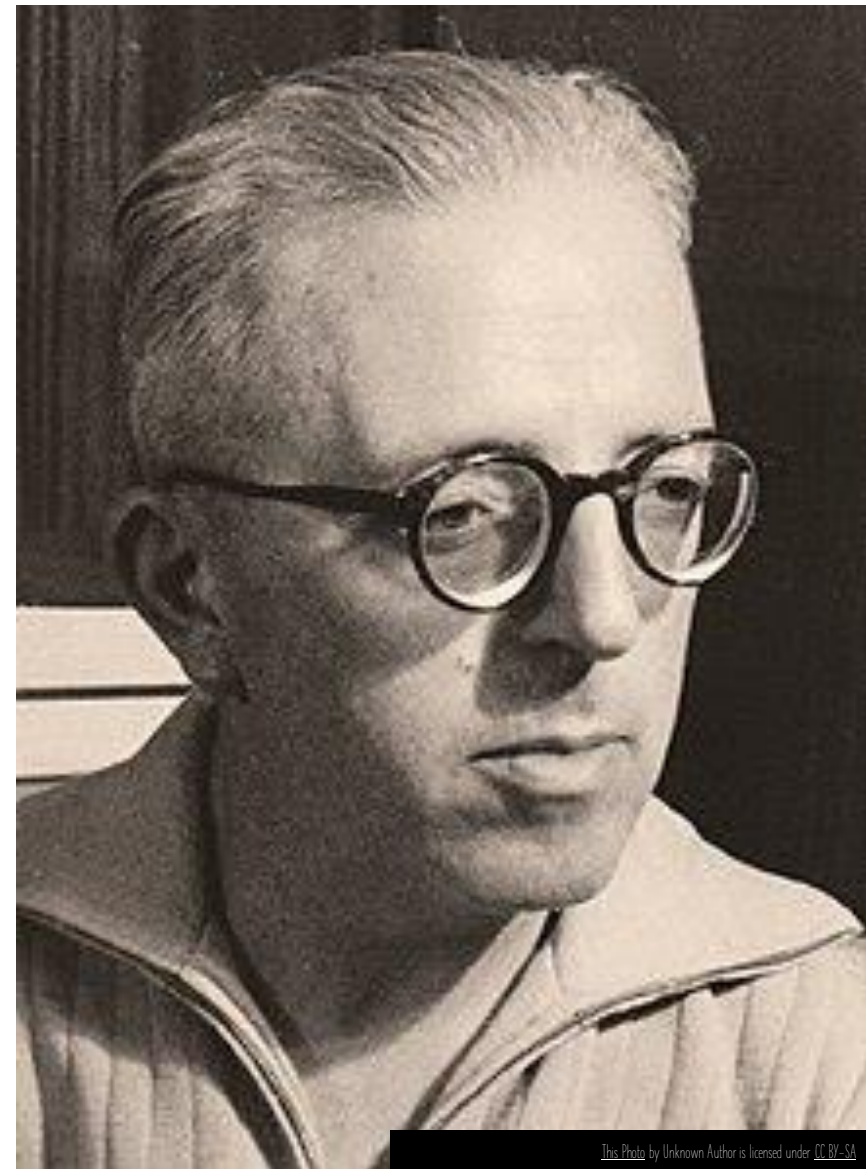

Димитър Димов - живот и творчество

/ наричат го анатом на българското
общество /

Росица Науменко

This Photo by Unknown Author is licensed under CC BY-SA

Живот

Роден на 25 юни 1909 година в Ловеч, Димитър Димов прекарва детството си в бащината си къща в Дупница, където живее семейството му. Бащата на автора – Тотю Димов – е офицер, който загива на фронта в Междусъюзническата война. Майката на Димов – Веса Харизанова – има забележителен афинитет към литературата, което е предпоставка за целенасочените ѝ опити да превърне сина си в поет или художник. До 10-годишна възраст Димов учи в Дупница. След смъртта на баща му през 1918 година майка му се омъжва повторно за Руси Генев – също офицер. Няколко години по-късно семейството се премества в София.

Снимки от „Никотеа“, тютюневата фабрика, първообраз на тази от „Тютюн“

Снимки от LOSTBULGARIA.COM

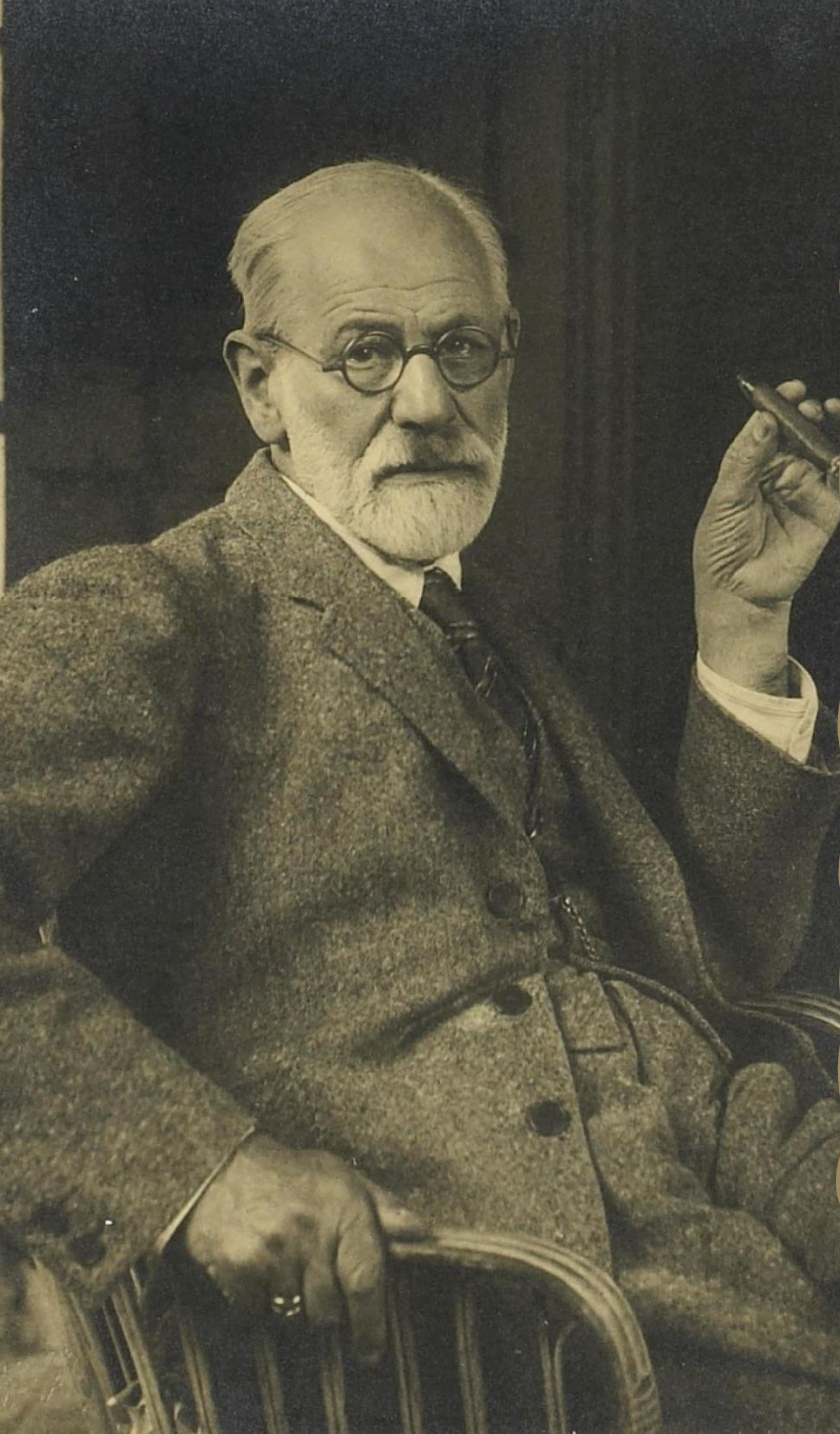
- В София вторият му баща започва работа като тютюнев експерт, което всъщност предоставя възможност на малкото момче да наблюдава отблизо дейността на работниците и условията, при които протича работният процес в тютюневите складове - наблюдения, които по-късно ще се превърнат в почва, върху която Димов да развие сюжета на най-известната му и обсъждана творба.

Интересно

- Интересен факт от родословието на Димитър Димов е родствената му връзка по майчина линия с бележития български революционер Яне Сандански. Дълго време творецът събира сведения за него с намерението да опише живота му в книга, но така и не успява да изпълни това свое намерение.

Зигмунд Фройд е австрийски невролог и психолог. Известен е като основател на психоанализата.

-
- Образованието си Димитър Димов получава първоначално в училище “Априлов”, а впоследствие завършва Първа мъжка гимназия през 1928 година. През годините на началното и гимназиалното си образование Димов развива интерес към различни сфери на науката, като първоначално се насочва към естествените науки като физика и химия, а през последните си години в гимназията е силно повлиян от трудовете на Фройд и проявява и философските науки.

Сантьяго Рамон и Кахал е испански лекар-патолог и хистолог, носител на Нобелова награда за физиология или медицина през 1906 г.

-
- След като завършва гимназиалното си образование, Димитър Димов се насочва към Ветеринарномедицинския факултет. След дипломирането си работи в София, Бургас, Кнежа и други градове в страната. През 1943 година заминава на специализация в Испания в Мадридския институт “Рамон-и-Кахал”.

-
- A photograph of a large, dark, rectangular gravestone in a cemetery. The stone is covered in a layer of fallen autumn leaves. It has a light-colored, possibly white, V-shaped mark on its left side. The background shows other graves and trees in a wooded area.
- Димов умира внезапно на 1 април 1966 година по време на командировка в Букурещ.

Гробът на Димитър Димов в Софийските централни гробища
Снимка Vasto

Снимка от pik.bg

Творчество

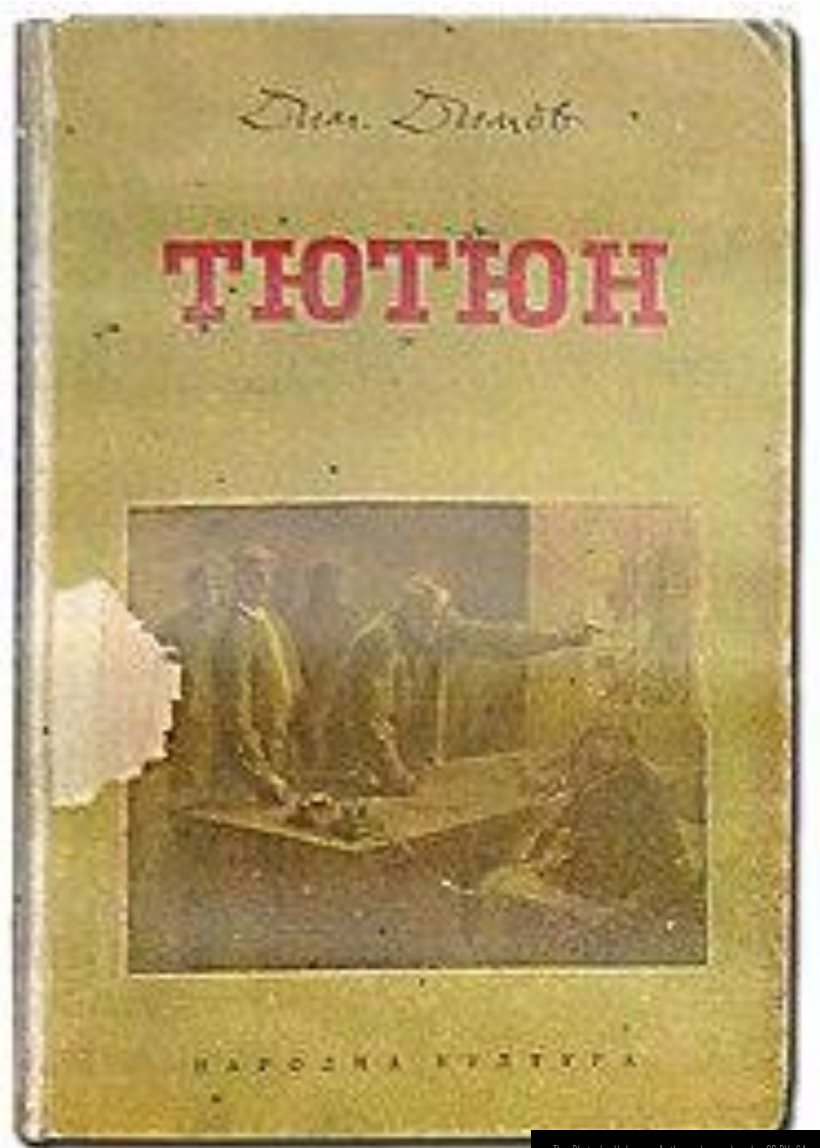
- Литературното наследство, което Димов оставя след себе си, включва разкази, пътеписи, пиеси и романи. Творбите, които добиват най-широка популярност, са романите на белетриста – общо три на брой: “Поручик Бенц”, “Осъдени души” и “Тютюн”, издаден в две версии.

-
- През 1938 година излиза дебютният роман на Димитър Димов **“Поручик Бенц”**. В него се наблюдават тематика, образи и мотиви, които са напълно нови за българската литература до това време, както и за българското общество като цяло. Образът на “фаталната” жена, превъплътен в красивата Елена Петрашева, е засегнат за първи път до този момент в българското художествено творчество. Елена Петрашева е жена, съчетаваща ориенталска и европейска фаталност. Дъщеря на българин и францужойка, в нея сякаш се преплитат частици и от двата свята. Красотата ѝ е страдна и покоряваща, а животът ѝ – подчинен на единственото желание да изпита силни емоции и преживявания – духовни и физически – без да се интересува от душевните щети, които нанася на своите жертви. Основният потърпевш от нейните действия е немският поручик Бенц, който под влияние на силните си чувства към нея става неин съучастник във всяко нейно действие.
 - Първият роман на Димов резултира в парадоксално съчетание между невинност и порочност, между големи лични качества и морална деградация. Този мотив, съчетан с образа на фаталната жена, продължава да вълнува твореца и в следващите му произведения.

Във втория му роман **‘Осъдени души’**, написан през 1945 година, тези мотиви са още по-ярко изразени и се засягат с още по-голяма сила.

Снимка от екранизацията на романа „Осъдени души“. Филмът излиза през 1975 г.

-
- **Третият роман** на Димов е същевременно най-високо ценената и най-остро критикуваната му художествена творба. Романът "Тютюн" разглежда морала на българското общество в годините на Втората световна война. Разривът между мечти и реалност, разрухата, грехът, самотата, отчуждението, духовната смърт - героите от "Тютюн" преминават през всичко това, за да осъзнаят, че успехът, който преследват през целия си живот, не им донася щастие, а гибел.

